

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 29.7.2009
KOM(2009) 399 wersja ostateczna

2009/0112 (CNS)

C7-0157/09

wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustanawiające plan długoterminowy dotyczący stada sardeli w Zatoce Biskajskiej oraz
połowów eksploatujących to stado**

{SEC(2009) 1076 final}

{SEC(2009) 1077 final}

UZASADNIENIE

Kontekst wniosku

Podstawa i cele wniosku

Rozporządzenie będące przedmiotem niniejszego wniosku ustanawia plan długoterminowy dotyczący zarządzania stadem sardeli w Zatoce Biskajskiej oraz połowów eksploatujących to stado. Celem planu jest utrzymanie biomasy stada sardeli w Zatoce Biskajskiej na poziomie umożliwiającym jego zrównoważoną eksploatację zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem, na podstawie opinii naukowych i przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności i rentowności sektora połowowego. Powyższe cele są zgodne z celami wspólnej polityki rybołówstwa określonymi w art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹, jak również w ust. 30 planu wykonania ustanowionego na światowym szczycie w sprawie zrównoważonego rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w 2002 r.

Główne elementy nowego planu:

- konieczność ustanowienia długoterminowego planu zarządzania w miejsce rocznych środków *ad hoc* w celu ustanowienia uprawnień do połowów;
- łowisko sardeli w Zatoce Biskajskiej jest obecnie zamknięte. W zakresie ponownego otwarcia łowiska Komisja zgadza się z opinią naukową oraz poglądami wyrażonymi przez zainteresowane strony, iż otwarcie to powinno mieć miejsce jedynie na podstawie długoterminowej strategii opierającej się o właściwą zasadę dotyczącą odłowu;
- w ramach planu proponuje się zasadę kontroli odłowu, która jest właściwa w celu zagwarantowania stabilności połowów.

Przedmiotowy plan długoterminowy opiera się na zasadzie kontroli odłowu, która powinna zapewnić wysoki uzysk, zagwarantować stabilność połowów i charakteryzować się niskim poziomem ryzyka wyniszczenia stada. Oceniono różne warianty dotyczące ewentualnych zasad. Wyniki oceny wskazują, że właściwa zasada, zgodnie z którą wyliczany będzie roczny TAC (całkowity dopuszczalny połów), wygląda następująco:

$$TAC_y = \begin{cases} 0 & \text{if } \hat{SSB}_y \leq 24000 \\ TAC \text{ min} & \text{if } 24000 < \hat{SSB}_y < B_{pa} \\ \{\gamma \hat{SSB}_y, TAC \text{ max}\} & \text{if } \hat{SSB}_y \geq B_{pa} \end{cases}$$

---

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

gdzie:

- TAC to całkowity dopuszczalny połów dla rocznego okresu zarządzania trwającego od lipca do czerwca następnego roku.
  - **TAC min** to minimalny TAC
  - **TAC max** to maksymalny dopuszczalny TAC
  - **B_{pa}** to tarłowa biomasa referencyjna ostrożnego zarządzania dla danego stada
  - Gamma γ to wielkość odłowu
  - **SSB_y** to rzeczywista biomasa tarłowa wyliczana w maju każdego roku.
- Zgodnie z opinią naukową właściwe parametry do podstawienia w powyższym wzorze z zamiarem wykorzystania go w celu zarządzania stadem sardeli w Zatoce Biskajskiej powinny wyglądać następująco:
- **TAC min** = 7 000 ton;
  - **TAC min** = 33 000 ton;
  - **B_{pa}** = 33 000 ton;
  - $\gamma = 0,3$.
  - *Wzmocnienie kontroli i egzekwowania*

Do planu długoterminowego należy wdrożyć również przepisy dotyczące kontroli. Powinny one stanowić podstawę dla wzmocnionego systemu kontroli, a więc obejmować dodatkowe wymogi oprócz wymogów ustanowionych w ramach ogólnego systemu kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, będącego obecnie przedmiotem przeglądu. Wraz z jego przyjęciem, nowe rozporządzenie kontrolne powinno uchylić odpowiedni rozdział w niniejszym rozporządzeniu.

Kontekst ogólny

Reforma wspólnej polityki rybołówstwa stworzyła w 2002 r. podwaliny dla wdrażania planów długoterminowych w miejsce krótkoterminowych planów opartych o coroczne negocjowalne decyzje. W trakcie reformy wspólnej polityki rybołówstwa w 2002 r. Komisja i Rada uzgodniły stopniowe wprowadzanie planów wieloletnich i planów odbudowy zasobów dotyczących zasobów rybnych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Gospodarka zasobami w oparciu o plany długoterminowe to najlepszy sposób, aby zagwarantować się, że eksploatacja żywych zasobów wodnych posłuży stworzeniu zrównoważonych warunków z gospodarczego, środowiskowego i społecznego punktu widzenia.

Sporządzono plany dotyczące większości stad dorsza w wodach wspólnotowych, dwóch

stad morszczuka, dwóch stad homarca, dwóch stad soli oraz stad gładzicy i soli w Morzu Północnym.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa określa ogólne ramy zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych.

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/1993 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Cel wniosku, którym jest zrównoważony rozwój, jest spójny z polityką Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska, w szczególności z elementami tej polityki dotyczącymi ochrony naturalnych siedlisk i zachowania zasobów naturalnych.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Wniosek uwzględnia wyniki procesu konsultacji, w który Komisja zaangażowała państwa członkowskie oraz przedstawicieli zainteresowanych stron w Regionalnych Komitetach Doradczych.

W listopadzie 2007 r. Komisja przedstawiła państwom członkowskim nieoficjalny dokument techniczny. W dokumencie tym przedstawiono szereg różnych elementów planu zarządzania, w tym podejścia alternatywne;

- różne warianty dotyczące zasad kontroli odłowu.

Poszczególne warianty zostały ocenione pod kątem potencjalnej wydajności zarządzania oraz związanych z nimi ustępstw w zakresie wielkości połowów/ryzyka.

- ewentualne zarządzanie zdolnością połowową/nakładem połowowym;
- w celu właściwego zarządzania przedmiotowym łowiskiem i połowami, konieczne jest ustanowienie planu zapewniającego zgodność rocznego nakładu połowowego dla tego łowiska i połowów z istniejącymi możliwościami połowowymi;
- środki techniczne;
- obszar ochrony młodych ryb, umożliwiający uczestnictwo w tarle większej ich ilości i/lub możliwość ustanowienia obszarów ochrony dorosłych ryb;

- środki kontroli;
- konieczność wprowadzenia ścisłego systemu kontroli obejmującego zobowiązanie państw członkowskich do opracowania krajowych planów kontroli;
- środki rynkowe;
- różne warianty dotyczące środków rynkowych w oparciu o dopuszczalną liczbę ryb na kilogram;
- prace badawcze;
- konieczność opracowania kolejnych naukowych metodologii, tak aby wyliczenia dotyczące liczebności uzupełnienia stada w danym roku stały się dokładniejsze, w szczególności poprzez badania w trakcie jesiennej części okresu połowowego, w celu ustanowienia TAC w okresie (późnej) wiosny następnego roku.

Dokument z konsultacji skierowano także do Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Wód Południowo-Zachodnich (SWWRAC). Wspólnota Europejska ustanowiła ten organ, aby umożliwić przedstawicielom sektora połowowego i przetwórstwa, pozarządowym organizacjom ekologicznym, wędkarzom i różnym innym grupom przedstawienie Komisji Europejskiej swoich opinii i rad w zakresie opracowania polityki i środków zaproponowanych w odniesieniu do wód południowo-zachodnich, gdzie prowadzi się połowy przedmiotowego stada. Zasięgnięto opinii SWWRAC w sprawie poszczególnych sprawozdań opracowanych przez naukowo-techniczne grupy ekspertów (zob. następna sekcja) i dotyczących wariantów zarządzania przedmiotowym stadem. Komitet wniósł istotny wkład, a obecny wniosek uwzględnia niektóre z kwestii poruszonych w przedmiotowym kontekście.

Streszczenie odpowiedzi

SWWRAC zgodził się z koniecznością ustanowienia długoterminowego planu zarządzania sardelą w Zatoce Biskajskiej. Ponadto zgodził się z zasadą kontroli odłowu, która w dużym stopniu przypomina zasadę przedstawioną w niniejszym wniosku. Komitet popiera jednakże podwyższenie współczynnika eksploatacji (γ) do 0,4 (zamiast proponowanego 0,3). Oznaczałoby to znaczący wzrost poziomu ryzyka, zwiększając prawdopodobieństwo spadku poziomu biomasy stada poniżej B_{lim} i zamknięcia łowiska.

Ponadto wyniki procesu konsultacji skłoniły Komisję do tego, aby treść wniosku ograniczyć do kwestii zasad kontroli odłowu i przepisów kontrolnych, podczas gdy inne ewentualne elementy, takie jak elementy omówione w nieoficjalnym dokumencie technicznym można uwzględnić w ramach innych instrumentów regulacyjnych (takich jak regionalne środki techniczne lub badania naukowe w kontekście organów doradczych Komisji).

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

Komisja zwróciła się do swojego Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego

ds. Rybołówstwa (STECF) o przedstawienie opinii ekspertów w sprawie długoterminowego zarządzania stadem sardeli. Zorganizowano dwa posiedzenia grupy ekspertów ad hoc; pierwsze z nich odbyło się w Hamburgu w dniach 14-18 kwietnia 2008 r., a drugie w San Sebastian w dniach 2-6 czerwca 2008 r. STECF wydał opinię na posiedzeniu plenarnym w dniach 2-4 lipca 2008 r. Ponadto w dniach 20-24 kwietnia 2009 r. przeanalizowano nową zasadę o podwyższonym B_{lim} zaproponowaną przez RAC.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

- Główne kwestie:
- Zarówno STECF jak i SWWRAC informują, iż odejście od obecnego systemu opartego na corocznych środkach ad hoc na rzecz planu długoterminowego niesie ze sobą znaczące korzyści.
- STECF przedstawił wyniki poszczególnych zasad kontroli odłowu przez pryzmat analizy ryzyka przeprowadzonej dla następujących wariantów eksploatacji:
  - Wariant A: odławianie stałej proporcji powyżej poziomu biomasy (biomasy tarłowej stada) wyłączonej z połowów;
  - Wariant B: odławianie stałej proporcji poziomu biomasy tarłowej stada;
  - Wariant C: odławianie stałej ilości powyżej poziomu biomasy wyłączonej z połowów w przypadku niskiej liczebności uzupełnienia stada; Niniejszy wariant został zaproponowany przez RAC.
  - wariant D: odławianie stałej proporcji poziomu biomasy tarłowej stada, jednakże z pewnymi ograniczeniami dotyczącymi minimalnego poziomu biomasy. Niniejszy wariant został także zaproponowany przez RAC.
- Analizę oparto na modelu symulacyjnym, który oceniał prawdopodobieństwo spadku poziomu biomasy stada poniżej B_{lim} oraz prawdopodobieństwo zamknięcia łowiska w perspektywie dziesięciu lat.

Niniejszy wniosek opiera się na wariancie D.

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Opinie STECF są udostępnione na stronie Komitetu: (fishnet.jrc.it/web/stecf).

Ocena skutków

Ocena skutków opiera się w szczególności na dwóch podstawowych wariantach polityki, przy czym drugiemu z nich towarzyszą trzy podwarianty:

- polityka bez zmian (status quo);
- ustanowienie planu długoterminowego w ramach 3 alternatyw przedstawionych

przez STECF;

- Po ocenie skutków RAC zaproponował kolejny wariant (wariant D powyżej); ocena dokonana przez STECF wykazała, że wariant ten jest porównywalny z wariantem C (czyli wariantem wskazanym w ocenie skutków jako preferowany), ponieważ zapewnia on stada te same korzyści, ograniczając jednakże ryzyko wyniszczenia stada. Ze względu na fakt, że jest to wariant najsilniej popierany przez RAC, został on wybrany w kontekście proponowanego rozporządzenia.
- Ocena skutków jest dostępna na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/governance/impact/practice_en.htm
-

Aspekty prawne wniosku

Podstawa prawna:

Podstawą prawną ustanowienia planów długoterminowych jest art. 37 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

Wpływ na budżet

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

Informacje dodatkowe

Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera przepis przewidujący ocenę planu co trzy lata od daty wejścia w życie rozporządzenia.

Plan zawarty we wniosku ustanawia minimalny poziom biomasy tarłowej ustalany w oparciu o opinie naukowe STEFC i Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES), poniżej którego łowisko pozostanie zamknięte. Wniosek zawiera klauzulę dotyczącą oceny w celu zapewnienia możliwości wprowadzenia zmian w wartości tego poziomu, jeżeli okaże się to stosowne w świetle nowych informacji i opinii naukowych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustanawiające plan długoterminowy dotyczący stada sardeli w Zatoce Biskajskiej oraz
połowów eksploatujących to stado**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji²,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na plan wykonania przyjęty w 2002 r. na Światowym Szczycie ONZ w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu Wspólnota Europejska jest zobowiązana między innymi do zachowania lub odbudowy zasobów rybnych na poziomach, które pozwalają uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów, przy czym w przypadku uszczuplonych zasobów cele te należy osiągnąć jak najszybciej i, o ile to możliwe, do 2015 r.
- (2) Łowisko sardeli w Zatoce Biskajskiej jest zamknięte od 2005 r. ze względu na zły stan tego stada.
- (3) W celu odbudowy stada sardeli w Zatoce Biskajskiej do poziomu umożliwiającego jego zrównoważoną eksploatację zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem konieczne jest stworzenie środków długoterminowego zarządzania tym stadem zapewniających wysoki uzysk z jego eksploatacji stosownie do maksymalnego podtrzymywalnego połowu i gwarantujących, w miarę możliwości, stabilność połowów przy niskim poziomie ryzyka wyniszczenia stada.
- (4) Okres połowu sardeli w Zatoce Biskajskiej trwa od dnia 1 lipca każdego roku do dnia 31 czerwca następnego roku. W celu uproszczenia należy przewidzieć szczegółowe środki określające TAC dla każdego okresu połowu i przydział uprawnień do połowów państwom członkowskim, w sposób zgodny z obecnym okresem zarządzania

---

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. ...

oraz na podstawie opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF). Konieczne jest zatem postępowanie według procedury innej niż procedura przewidziana w art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁴.

- (5) Z opinii przedstawionej przez STECF wynika, że zrównoważone zarządzanie stadem zapewnia odławianie stałej proporcji biomasy tarłowej stada. STECF zaleca także, aby minimalny poziom biomasy tarłowej, od wysokości którego możliwe byłoby rozpoczęcie odławiania, ustalić na poziomie 24 000 ton, a ostrożnościowy poziom biomasy na 33 000 ton. Ponadto właściwa wielkość odłowu powinna wynosić 30 % biomasy tarłowej stada każdego roku stosownie do właściwych ograniczeń. Wielkość ta zminimalizuje ryzyko spadku biomasy stada poniżej minimalnego poziomu biomasy tarłowej, a także prawdopodobieństwo zamknięcia łowiska, utrzymując jednocześnie wysokie uzyski.
- (6) W przypadku gdy STECF nie jest w stanie wydać opinii na temat TAC ze względu na brak wystarczająco dokładnych i reprezentatywnych informacji, należy ustanowić przepisy zapewniające możliwość spójnego ustalania TAC.
- (7) Jeżeli ocena wykazałaby, że minimalny poziom biomasy tarłowej lub poziomy TAC określone w planie nie są już odpowiednie, należy również zapewnić dostosowanie planu. Uwzględniając fakt, że ustalenie i przydział uprawnień do połowów to środki o kluczowym znaczeniu w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, które mają bezpośredni wpływ na sytuację społeczno-ekonomiczną flot rybackich państw członkowskich, właściwe jest, aby w odniesieniu do tych konkretnych środków Rada zarezerwowała sobie prawo do bezpośredniego wykorzystania swoich uprawnień wykonawczych.
- (8) W celu zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu należy wdrożyć dodatkowe środki kontroli, prócz przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r., ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁵. Uwzględniając dużą liczbę statków o długości poniżej 15 metrów uczestniczących w połowach sardeli, należy rozszerzyć obowiązki ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁶ na wszystkie statki prowadzące połowy sardeli.
- (9) Należy zadbać o regularną ocenę planu, a w przypadku oceny wykazującej, że zasady kontroli odłowu nie są już zgodne z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami ryb, należy zagwarantować odpowiednie dostosowanie planu.
- (10) Do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) oraz (iv) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁷ przedmiotowy plan powinien być planem odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr

---

⁴ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁵ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁶ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

⁷ Dz.U. L 223 z 15.08.2006, s. 1.

2371/2002, jeżeli liczebność stada jest niższa niż ostrożnościowy poziom biomasy tarłowej, lub planem zarządzania w rozumieniu art. 6 tegoż rozporządzenia we wszystkich innych przypadkach.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan długoterminowy dotyczący zachowania stada sardeli w Zatoce Biskajskiej i zarządzania nim (zwany dalej „planem”).

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się wobec stada sardeli występującego w obszarze ICES VIII.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „okres połowu” oznacza okres trwający od dnia 1 lipca do dnia 31 czerwca następnego roku;
- b) „całkowite dopuszczalne połowy” (TAC) oznacza ilość, którą można złowić i wyładować lub wykorzystać jako żywą przynętę ze stada sardeli w obszarze, o którym mowa w art. 2, w trakcie każdego okresu połowu;
- c) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną państwom członkowskim;
- d) „ostrożnościowy poziom biomasy” oznacza poziom biomasy tarłowej wynoszący 33000 ton;
- e) „aktualna biomasa” oznacza średnią wielkość biomasy stada sardeli w danym okresie połowu.

ROZDZIAŁ II

CEL DŁUGOTERMINOWEGO ZARZĄDZANIA

Artykuł 4

Cel planu

Celem planu jest:

- a) zapewnienie wysokich uzysków z eksploatacji stada sardeli stosownie do maksymalnego podtrzymywalnego połowu, oraz
- b) zagwarantowanie, w miarę możliwości, stabilności połowów przy niskim poziomie ryzyka wyniszczenia stada.

ROZDZIAŁ III

ZASADY ODŁOWU

Artykuł 5

TAC i jego rozdział pomiędzy państwa członkowskie

1. TAC i jego rozdział pomiędzy państwa członkowskie na każdy okres połowu odpowiada ilości ton wskazanej w załączniku I stosownie do aktualnej biomasy obliczonej przez STECF.
2. W przypadku gdy ze względu na brak wystarczająco dokładnych i reprezentatywnych informacji STECF nie jest w stanie wydać opinii na temat aktualnej biomasy, TAC i kwoty kształtują się następująco:
  - a) w przypadku gdy STECF zaleca, aby połowy sardeli ograniczyć do maksymalnie niskiego poziomu, TAC i kwoty odpowiadają obniżonej o 25 % wartości TAC i kwot obowiązujących w poprzednim okresie połowu;
  - b) we wszystkich pozostałych przypadkach TAC i kwoty odpowiadają liczbie ton obowiązującej w poprzednim okresie połowu.
3. Każdego roku Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie o opinii STECF i potwierdza odpowiadające tej opinii TAC i kwoty zgodnie z załącznikiem I, które to TAC i kwoty obowiązują w okresie połowu zaczynającym się z dniem 1 lipca danego roku i publikowane są w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

Artykuł 6

Dostosowanie środków

W przypadku gdy STECF informuje, że ostrożnościowy poziom biomasy, o którym mowa w art. 3, lub poziomy TAC ustalone w załączniku I stosownie do właściwych poziomów biomasy nie są już odpowiednie dla umożliwienia zrównoważonej eksploatacji stada sardeli, Rada podejmuje decyzję o ustanowieniu nowych wartości dla tych poziomów postępując zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 7

Związek z rozporządzeniem (WE) nr 847/96

W odniesieniu do TAC i kwot obowiązujących w każdym okresie połowu zgodnie z niniejszym rozdziałem stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami⁸.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, INSPEKCJA I NADZÓR

Artykuł 8

Związek z rozporządzeniem (WE) nr 2847/93

Środki kontroli przewidziane w niniejszym rozdziale stosuje się w uzupełnieniu środków ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 oraz w rozdziale V rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i przepisach wykonawczych do tych rozporządzeń.

Artykuł 9

Specjalne zezwolenie połowowe

1. Aby podjąć połów sardeli w Zatoce Biskajskiej, statki muszą posiadać specjalne zezwolenia połowowe, wydawane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁹.
2. Statkom rybackim nieposiadającym zezwolenia połowowego, o którym mowa w ust. 1, które znalazły się na jednym z obszarów ICES wyszczególnionych w art. 2

---

⁸ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁹ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.

podczas rejsu połowowego, zabrania się prowadzenia w czasie tego rejsu połowów sardeli lub przechowywania jakiegokolwiek ilości ryb tego gatunku.

3. Przed rozpoczęciem działalności połowowej w dowolnym okresie połowu państwa członkowskie sporządzają wykaz statków posiadających specjalne pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, i udostępniają go na swojej oficjalnej stronie internetowej Komisji oraz innym państwom członkowskim przekazując im link internetowy do tejże strony internetowej. Państwa członkowskie uaktualniają wykaz na bieżąco i bezzwłocznie informują Komisję oraz inne państwa członkowskie o wszelkich zmianach pierwotnego linku do strony internetowej.

Artykuł 10

Systemy monitorowania statków

Oprócz art. 22 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, od dnia 1 lipca 2010 r. statków nieprzekraczających 15 metrów całkowitej długości, o których mowa w art. 9, dotyczą obowiązki ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2244/2003.

Artykuł 11

Kontrole krzyżowe

1. Państwa członkowskie przeprowadzają w odniesieniu do sardeli administracyjne kontrole krzyżowe oraz weryfikację danych, o których mowa w art. 19 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93. Szczególny nacisk kładzie się na ewentualność zgłaszania innych gatunków jako sardeli i odwrotnie.
2. Państwa członkowskie za pomocą danych VMS sprawdzają, czy informacje otrzymane w ośrodkach monitorowania rybołówstwa (FMC) odpowiadają czynnościom odnotowanym w dzienniku połowowym. Takie kontrole krzyżowe są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.
3. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej dane kontaktowe dotyczące przedkładania dzienników połowowych i deklaracji wyładunkowych.

Artykuł 12

Ważenie sardeli

Kapitan statku rybackiego dopilnowuje, aby wszelka ilość sardeli złowionej w obszarze określonym w art. 2 przechowywana na statku lub wyładowywana w porcie wspólnotowym była ważona na statku lub w porcie wyładunku przed sprzedażą lub przed przewiezieniem w inne miejsce. Waga użyta do ważenia podlega zatwierdzeniu przez właściwe organy krajowe. Wartość liczbowa uzyskana w wyniku ważenia jest zamieszczona w deklaracji, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 13

Zakaz przeładunku

W obszarze, o którym mowa w art. 2, zakazuje się przeładunku sardeli na morzu.

Artykuł 14

Uprzednie powiadomienie przed wyładunkiem

1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub jego/jej przedstawiciel, przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku w państwie członkowskim, przewożąc na statku więcej niż jedną tonę sardeli, przekazuje właściwym organom odnośnego państwa członkowskiego następujące informacje, co najmniej cztery godziny przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku:
  - a) nazwę portu lub miejsca wyładunku;
  - b) szacowany czas przybycia do tego portu lub miejsca wyładunku;
  - c) ilości podane w kilogramach wagi w relacji pełnej wszystkich gatunków, z których ponad 50 kg zostaje zatrzymane na statku.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma zostać wyładowana więcej niż jedna tona sardeli, mogą zażądać, by wyładunek znajdującego się na statku połowu nie rozpoczął się przed uzyskaniem zezwolenia od odnośnych organów.
3. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub jego/jej przedstawiciel, który zamierza dokonać przeładunku lub wyładunku na morzu jakiegokolwiek ilości zatrzymanej na statku lub dokonać wyładunku w porcie lub miejscu wyładunku państwa trzeciego, przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego bandery na co najmniej 24 godziny przed dokonaniem przeładunku lub wyładunku na morzu bądź wyładunku w państwie trzecim informacje, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Wyznaczone porty

1. Jeżeli ponad jedna tona sardeli ma być wyładowana we Wspólnocie ze wspólnotowego statku rybackiego, kapitan statku dopilnowuje, by takie wyładunki odbywały się tylko w wyznaczonych portach.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza porty, w których może odbyć się wyładunek sardeli przekraczający jedną tonę.
3. W terminie 15 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie upublicznia na swojej oficjalnej stronie internetowej wykaz wyznaczonych portów, a w terminie 30 dni od tej daty – dane na temat powiązanych procedur inspekcji i nadzoru w odniesieniu do tych portów, w tym warunki rejestrowania oraz zgłaszania ilości sardeli w ramach każdego wyładunku.

Artykuł 16

Margines tolerancji przy szacowaniu ilości wpisanych do dziennika połowowego

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie¹⁰ dopuszczalny margines tolerancji w szacowaniu ilości, w kilogramach ryb zatrzymanych na statku, wynosi 5 % ilości wskazanej w dzienniku pokładowym.

Artykuł 17

Osobne sztauowanie sardeli

Zabrania się przechowywania na wspólnotowym statku rybackim w jakimkolwiek pojemniku jakichkolwiek ilości sardeli zmieszanej z innymi gatunkami organizmów morskich. Pojemniki zawierające sardelę są sztauowane w ładowni oddzielnie od innych pojemników.

Artykuł 18

Przewóz sardeli

1. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą nałożyć wymóg, aby wszelkie ilości sardeli złowione gdziekolwiek w obszarze, o którym mowa w art. 2, oraz po raz pierwszy wyładowane w tym państwie członkowskim były ważone w obecności kontrolerów przed wywozem z portu pierwszego wyładunku. Dla sardeli wyładowanej po raz pierwszy w porcie wyznaczonym na mocy art. 15 próby reprezentatywne obejmujące przynajmniej 20 % liczby wyładunków są ważone w obecności kontrolerów upoważnionych przez państwa członkowskie, zanim zostaną wystawione po raz pierwszy na sprzedaż i sprzedane. W tym celu państwa członkowskie przedstawiają Komisji, w ciągu miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, szczegółowe informacje dotyczące przyjętego przez siebie systemu wyboru prób losowych.
2. W drodze odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 do wszelkich ilości sardeli większych niż 50 kg, przewożonych do miejsca innego niż miejsce pierwszego wyładunku lub przywozu, dołączana jest kopia jednej z deklaracji przewidzianych w art. 8 ust. 1 wymienionego rozporządzenia dotyczącej przewożonych ilości sardeli. Zwolnienie przewidziane w art. 13 ust. 4 lit. b) wymienionego rozporządzenia nie ma zastosowania.

---

¹⁰ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, s. 1.

Artykuł 19

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, opracowują, zgodnie z załącznikiem II, krajowe programy kontroli oraz dopilnowują, aby plany prób losowych, o których mowa w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2847/93 kładły szczególny nacisk na monitorowanie działalności tych statków.
2. Do dnia 30 września każdego roku państwa członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, udostępniają na swojej oficjalnej stronie internetowej do wiadomości Komisji i pozostałych państw członkowskich, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, krajowe programy kontroli wraz z harmonogramem realizacji, oraz plany prób losowych, o których mowa w ust. 1.
3. Co najmniej raz w ciągu roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu przeprowadzenia oceny stosowania oraz wyników krajowych programów kontroli.

Artykuł 20

Wartości odniesienia dla inspekcji

Krajowe programy kontroli, o których mowa w art. 21, ustanawiają szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku III.

Artykuł 21

Szczegółowe programy kontroli i inspekcji

W drodze odstępstwa od przepisów art. 34c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 szczegółowy program kontroli i inspekcji w odniesieniu do przedmiotowego stada sardeli może trwać ponad trzy lata od dnia wejścia w życie.

ROZDZIAŁ V DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 22

Ocena planu

Komisja – na podstawie opinii STECF i po konsultacji z odpowiednim regionalnym komitetem doradczym – ocenia oddziaływanie planu na stado sardeli i połowy eksploatujące to stado najpóźniej w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie

każdego trzeciego roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w odpowiednich przypadkach, proponuje odpowiednie środki w celu zmiany planu.

ROZDZIAŁ VII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 23

Pomoc z Europejskiego Funduszu Rybackiego

1. W okresach połowu, w których liczebność stada jest niższa od ostrożnościowego poziomu biomasy, plan jest uznawany za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.
2. W okresach połowu, w których liczebność stada jest równa ostrożnościowemu poziomowi biomasy lub wyższa od niego, plan jest uznawany za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Poziomy TAC przedstawione w poniższej tabeli zostały obliczone według następującego wzoru:

$$TAC_y = \begin{cases} 0 & \text{if } S\hat{S}B_y \leq 24000 \\ TAC \text{ min} & \text{if } 24000 < S\hat{S}B_y < B_{pa} \\ \{\gamma S\hat{S}B_y, TAC \text{ max}\} & \text{if } S\hat{S}B_y \geq B_{pa} \end{cases}$$

gdzie:

TAC_y to całkowity dopuszczalny połów dla rocznego okresu zarządzania trwającego od lipca do czerwca następnego roku.

TAC min to minimalny TAC

TAC max to maksymalny dopuszczalny TAC

B_{pa} to tarłowa biomasa referencyjna ostrożnego zarządzania dla danego stada

Gamma γ to wielkość odłowu

SSB_y to rzeczywista biomasa tarłowa wyliczana w maju każdego roku.

Zgodnie z opinią naukową właściwe parametry do podstawienia w powyższym wzorze z zamiarem wykorzystania go w celu zarządzania stadem sardeli w Zatoce Biskajskiej powinny wyglądać następująco:

TAC min = 7 000 ton;

TAC min = 33 000 ton;

B_{pa} = 33 000 ton;

γ = 0,3.

Poziomy aktualnej biomasy oraz odpowiadające im poziomy TAC i kwot

SZACOWANA AKTUALNA BIOMASA (W TONACH)	WŁAŚCIWY TAC (W TONACH)	KWOTY (W TONACH)	
		FRANCJA	HISZPANIA
24 000 lub mniej	0	0	0
24 001 – 33 000	7 000	700	6 300
33 001 – 34 000	10 200	1 020	9 180

34 001 – 35 000	10 500	1 050	9 450
35 001 – 36 000	10 800	1 080	9 720
36 001 – 37 000	11 100	1 110	9 990
37 001 – 38 000	11 400	1 140	10 260
38 001 – 39 000	11 700	1 170	10 530
39 001 – 40 000	12 000	1 200	10 800
40 001 – 41 000	12 300	1 230	11 070
41 001 – 42 000	12 600	1 260	11 340
42 001 – 43 000	12 900	1 290	11 610
43 001 – 44 000	13 200	1 320	11 880
44 001 – 45 000	13 500	1 350	12 150
45 001 – 46 000	13 800	1 380	12 420
46 001 – 47 000	14 100	1 410	12 690
47 001 – 48 000	14 400	1 440	12 960
48 001 – 49 000	14 700	1 470	13 230
49 001 – 50 000	15 000	1 500	13 500
50 001 – 51 000	15 300	1 530	13 770
51 001 – 52 000	15 600	1 560	14 040
52 001 – 53 000	15 900	1 590	14 310
53 001 – 54 000	16 200	1 620	14 580
54 001 – 55 000	16 500	1 650	14 850
55 001 – 56 000	16 800	1 680	15 120
56 001 – 57 000	17 100	1 710	15 390
57 001 – 58 000	17 400	1 740	15 660
58 001 – 59 000	17 700	1 770	15 930
59 001 – 60 000	18 000	1 800	16 200
60 001 – 61 000	18 300	1 830	16 470
61 001 – 62 000	18 600	1 860	16 740
62 001 - 63 000	18 900	1 890	17 010

63 001 – 64 000	19 200	1 920	17 280
64 001 – 65 000	19 500	1 950	17 550
65 001 – 66 000	19 800	1 980	17 820
66 001 – 67 000	20 100	2 010	18 090
67 001 – 68 000	20 400	2 040	18 360
68 001 – 69 000	20 700	2 070	18 630
69 001 – 70 000	21 000	2 100	18 900
70 001 – 71 000	21 300	2 130	19 170
71 001 – 72 000	21 600	2 160	19 440
72 001 – 73 000	21 900	2 190	19 710
73 001 – 74 000	22 200	2 220	19 980
74 001 – 75 000	22 500	2 250	20 250
75 001 – 76 000	22 800	2 280	20 520
76 001 – 77 000	23 100	2 310	20 790
77 001 – 78 000	23 400	2 340	21 060
78 001 – 79 000	23 700	2 370	21 330
79 001 – 80 000	24 000	2 400	21 600
80 001 – 81 000	24 300	2 430	21 870
81 001 – 82 000	24 600	2 460	22 140
82 001 – 83 000	24 900	2 490	22 410
83 001 – 84 000	25 200	2 520	22 680
84 001 – 85 000	25 500	2 550	22 950
85 001 – 86 000	25 800	2 580	23 220
86 001 – 87 000	26 100	2 610	23 490
87 001 – 88 000	26 400	2 640	23 760
88 001 – 89 000	26 700	2 670	24 030
89 001 – 90 000	27 000	2 700	24 300
90 001 – 91 000	27 300	2 730	24 570
91 001 – 92 000	27 600	2 760	24 840

92 001 – 93 000	27 900	2 790	25 110
93 001 – 94 000	28 200	2 820	25 380
94 001 – 95 000	28 500	2 850	25 650
95 001 – 96 000	28 800	2 880	25 920
96 001 – 97 000	29 100	2 910	26 190
97 001 – 98 000	29 400	2 940	26 460
98 001 – 99 000	29 700	2 970	26 730
99 001 – 100 000	30 000	3 000	27 000
Ponad 100 000	33 000	3 300	29 700

ZAŁĄCZNIK II

Treść krajowych programów kontroli

W krajowych programach kontroli należy określić, między innymi:

1. ŚRODKI KONTROLI

Zasoby ludzkie

- 1.1. Liczba inspektorów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki techniczne

- 1.2. Liczba statków i samolotów patrolowych oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki finansowe

- 1.3. Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich, statków i samolotów patrolowych.

2. ELEKTRONICZNY ZAPIS I PRZEKAZ INFORMACJI ZWIĄZANYCH Z DZIAŁALNOŚCIĄ POŁOWOWĄ

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia przestrzegania art. 11, 12, 15 i 17.

3. WYZNACZENIE PORTÓW

W stosownych przypadkach, wykaz portów wyznaczonych do wyładunku sardeli, zgodnie z art. 16.

4. POWIADOMIENIE PRZED WYŁADUNKIEM

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 14.

5. KONTROLA WYŁADUNKÓW

Opis urzędzeń i systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami art. 12, 14, 15, 16 i 18.

6. PROCEDURY INSPEKCJI

Krajowe programy kontroli określają procedury, jakie należy stosować:

- a) przy przeprowadzaniu inspekcji na morzu i na lądzie;
- b) przy wymianie informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez inne państwa członkowskie jako odpowiedzialnymi za krajowy program kontroli w odniesieniu do sardeli;

- c) przy wspólnym nadzorze i wymianie inspektorów, w tym przy określaniu uprawnień i kompetencji inspektorów prowadzących działania na wodach innych państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK III

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCJI

Cel

1. Każde państwo członkowskie określa szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach, które prawdopodobnie będą prowadzić połowy sardeli. Inspekcje wyrywkowe stosuje się w odniesieniu do transportu i wprowadzania na rynek sardeli jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej, w celu zbadania skuteczności inspekcji i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w uprawnieniach do połowów wpływają na floty. W związku z tym każde państwo członkowskie określa priorytety szczegółowe.

Wartości docelowe

4. Najpóźniej miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie zobowiązane są wdrożyć swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające cele wyznaczone poniżej.

Państwa członkowskie określają i opisują strategię wyboru prób losowych, którą zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja może uzyskać dostęp do planu prób losowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, jaką należy osiągnąć, powinna odpowiadać co najmniej dokładności, jaka zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody wyboru losowego, przy czym inspekcją powinno zostać objętych 20 % liczby wszystkich wyładunków sardeli w danym państwie członkowskim.

b) Poziom kontroli w odniesieniu do wprowadzania do obrotu

Inspekcja 5 % ilości sardeli oferowanej do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom kontroli na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów zarządzania sardelą,

z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrołowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.